

Enligt artikel 55.2 i det internationella hälsoreglementet (IHR) måste WHO:s generaldirektör Tedros meddela texten till varje ändring till alla medlemsländer minst **fyra månader** före omröstningen. Eftersom WHO tillkännagav ett stort antal ändringar av IHR den 17 april 2024, måste medlemsländerna därför avvisa en omröstning om IHR vid Världshälsoförsamlingen i slutet av maj! De auktoritära avtalstexter som WHO hittills har presenterat, t.ex. artikel 13A-1 i IHR ("*rekommendationer*" från WHO måste följas), var *skandalösa och avslöjar WHO:s verkliga avsikter! WHO är inte en trovärdig organisation - själv om utkasten skulle försvagas ytterligare genom ökande internationella påtryckningar.*

Medlemsstaternas suveränitet	
Ordalydelse i WHO:s nya utkast (IHR) den 17 april 2024	<i>"Hälsotåtgärder som vidtas enligt detta reglemente ska inledas och slutföras utan dröjsmål och ska tillämpas på ett öppet och icke-diskriminerande sätt. Konventionsstaterna ska vidta alla genomförbara åtgärder, i enlighet med sin nationella lagstiftning, för att samarbeta med icke-statliga aktörer (1) som är verksamma inom deras respektive territorier för att uppnå efterlevnad och genomförande av de hälsotåtgärder som antagits enligt detta reglemente."</i> (Artikel 42 i IHR)
Fakta 1	Enligt internationell rätt måste WHO:s medlemsländer också omedelbart genomföra de "hälsotåtgärder" som WHO:s generaldirektör utfärdar via så kallade "rekommendationer". Författningsrättsligt är det dock i allmänhet staterna själva som avgör om och i vilken utsträckning de implementerar WHO:s riktlinjer på nationell nivå. Måttstocken är de respektive grundlagarna. Rent formellt är den statliga suveräniteten bevarad i detta avseende. Krav som artikel 42 i IHR eller den implementeringsmekanism som föreskrivs i IHR (se artikel 54bis IHR nedan) sätter dock stater under press enligt internationell rätt. Detta tryck intensifieras av det faktum att WHO är en viktig underorganisation till det mäktiga, globala FN. I praktiken finns det därför en överhängande risk för att WHO:s medlemsländer bryter mot sina egna konstitutioner, inklusive grundläggande rättigheter, genom att åberopa WHO:s skyldigheter (se WHO:s befogenheter nedan). Massiva kränkningar av de mänskliga rättigheterna har begåtts över hela världen sedan 2020.
Ordalydelse i WHO:s nya utkast (IHR) den 17 april 2024	<i>"Kommittén för genomförande och efterlevnad av det internationella hälsoreglementet (2005) (nedan kallad kommittén för genomförande och efterlevnad av IHR) skall underlätta och övervaka genomförandet av detta reglemente och främja efterlevnaden av det. [...]"</i> (Artikel 54bis 1 i IHR)
Fakta 2	WHO har inrättat en särskild kommitté för att övervaka efterlevnaden av hälsobestämmelserna.

Förklaringen av ett internationellt hälsönödläge (PHEIC) dvs pandemifall	
Ordalydelsen i WHO:s nya utkast (pandemiavtalet) den 18 april 2024	Tedros kan också motivera ett globalt hot mot människors hälsa av miljöskäl: - " <i>Parterna erkänner att miljömässiga, klimatiska, socioekonomiska och antropogena faktorer ökar risken för en pandemi [...]"</i> (Artikel 4.3 Pandemiavtalet) - " <i>Formerna, villkoren och den operativa dimensionen för en One Health-strategi ska definieras närmare i ett instrument som beaktar bestämmelserna i IHR (2005) och som är operativt senast den 31 maj 2026."</i> (Artikel 5.4 i Pandemiavtalet)
Fakta 1	I artikel 4.3 och artikel 5 i pandemiavtalet beskrivs den s.k. One Health-strategin. Formerna för detta tillvägagångssätt ska regleras i ett separat avtal senast den 31 maj 2026, med beaktande av IHR! Dessa känsliga punkter ska regleras först efter att avtalet har undertecknats. Detta är skandalöst! I artikel 5.4 i pandemifördraget fastställs också för första gången en direkt koppling mellan PHEIC-förklaringen i enlighet med IHR och One Health-strategin i pandemiavtalet! Därmed finns det en risk att WHO i framtiden kommer att kunna utlysa klimatnödlägen.

Ordalydelse i WHO:s nya utkast (IHR) den 17 april 2024	<i>"Om generaldirektören [...] fastställer att en händelse utgör ett internationellt hot mot människors hälsa ska han [...] också fastställa om det internationella hotet mot människors hälsa i fråga också utgör ett pandemiskt hot."</i> (Artikel 12.4a i IHR)
Fakta 2	Enligt de nya artiklarna 12.1 och 12.4a i IHR kan generaldirektör Tedros utlysa "pandemiska nödsituationer" i framtiden!
Fakta 3	Även om det finns vissa regler för förklaringen av en PHEIC i IHR (artikel 12.4 IHR), övervakas dessa inte oberoende och kan därför i slutändan inte förhindra godtycke från generaldirektören! I synnerhet är råden från den så kallade nödkommittén inte bindande, kommittén är inte oberoende (faktum 4).
Ordalydelse i WHO:s nuvarande utkast (IHR)	<i>"Generaldirektören ska inrätta en kriskommitté [...]. Generaldirektören ska välja ut ledamöterna i kriskommittén [...]. Generaldirektören ska fastställa medlemskapets varaktighet [...]."</i> (Artikel 48.1 och artikel 48.2 i IHR)
Fakta 4	Kriskommitténs ledamöter utses och entledigas av generaldirektören och är därför inte på något sätt oberoende!

WHO:s befogenheter i händelse av en PHEIC dvs pandemi

Ordalydelse i WHO:s nuvarande utkast (IHR)	<i>"Om det i enlighet med artikel 12 har fastställts att det föreligger ett internationellt hot mot människors hälsa, inbegripet ett pandemiskt hot, [...] ska generaldirektören utfärda tillfälliga rekommendationer."</i> (Artikel 15.1 i IHR) <i>"De hälsoåtgärder som antas i enlighet med detta reglemente [...] skall utan dröjsmål inledas och fullföljas av alla konventionsstater."</i> (Artikel 42 i IHR)
Fakta 1	Genom att förklara en PHEIC eller ett "pandemiskt nödläge" ger WHO:s generalsekreterare sig själv fullmakt. Detta ger honom "befogenheter i nödsituationer". Han kan utfärda så kallade "tillfälliga rekommendationer", men enligt artikel 42 måste dessa genomföras av alla medlemsländer "utan dröjsmål"!
Ordalydelse i WHO:s nuvarande utkast (IHR)	<i>"De rekommendationer som WHO riktar till konventionsstaterna i fråga om hantering av personer kan omfatta följande råd:</i> <ul style="list-style-type: none"> - <i>verifiera bevis för vaccination eller annan profylax,</i> - <i>kräva vaccination eller annan profylax,</i> - <i>ställa misstänkta personer under folkhälsoövervakning,</i> - <i>genomföra karantän eller andra hälsoåtgärder för misstänkta personer,</i> - <i>isolera och behandla drabbade personer vid behov,</i> - <i>genomföra kontaktspårning av misstänkta eller drabbade personer."</i> (Artikel 18.1 i IHR)
Fakta 2	Förvisso ska Generaldirektören iakttä vissa regler när han utfärdar rekommendationer (artikel 17 i IHR). Han måste framför allt kontrollera proportionaliteten i de "rekommenderade" åtgärderna, t.ex. vaccinationer. Men inte heller här finns det något oberoende kontrollorgan, så dörren är öppen för egenmäktighet! Framför allt är råden från den s.k. kriskommittén inte bindande, eftersom kommittén inte är oberoende (se ovan).
Fakta 3	Dessa "rekommendationer" från WHO, som måste genomföras av staterna i enlighet med artikel 42 i IHR, kan i slutändan leda till en massiv kränkning av människors medicinska och personliga frihet och därmed av de grundläggande mänskliga rättigheterna. Samtidigt banar de väg för en omfattande digitalisering och sömlös övervakning!

Behovet av en bred offentlig debatt	
Ordalydelse i WHO:s nya utkast (IHR)	<i>"Varje avtalsslutande stat ska utveckla, stärka och upprätthålla grundläggande kapacitet för Riskkommunikation, inklusive bekämpning av felaktig information och desinformation, på de mellanliggande administrations nivåer (intermediate public health response levels) och på nationell nivå." (Bilaga 1A nr 2c.vi och nr 3i IHR)</i>
Ordalydelse i WHO:s nya utkast (pandemiavtalet)	<i>"Avtalsparterna ska stärka kunskaperna om vetenskap, folkhälsa och pandemier hos befolkningen och tillgången till öppen, korrekt och vetenskapligt baserad information om pandemier [...]." (Artikel 18.1 Pandemiavtalet)</i> <i>"Avtalsparterna ska, i förekommande fall, bedriva forskning för att utforska de faktorer som hindrar eller stärker efterlevnaden av folkhälsoåtgärder [...]." (Artikel 18.2 i Pandemiavtalet)</i>
Fakta 1	Till skillnad från IHR tar artikel 18 i pandemiavtalet inte längre direkt upp kampen mot felaktig information och desinformation. Detta tas dock upp i ingressen (nr 13) till pandemiavtalet, som också handlar om riktad "undervisning" och beteendevägledning av befolkningen, vilket förutsätter ett slags sanningsmonopol för WHO:s medlemsländer. Detta står i diametral motsättning till idén om den fria människan och den ansvarsfulla medborgaren och därmed till grunderna för varje konstitution som bygger på frihet och rättsstatsprincipen.
Fakta 2	Eftersom WHO enligt artikel 2.a i WHO:s stadgar ser sig som "det internationella hälsosystemets ledande och samordnande organ", kommer WHO även fortsättningsvis att diktera för nationalstaterna hur så kallad "desinformation" ska definieras. Information som går stick i stäv med WHO:s politiska inriktning kan därför stämplas som "desinformation" och censureras helt godtyckligt. Den "breda offentliga debatt" som krävs kan förhindras genom omfattande censur förklädd till undertryckande av så kallad desinformation.
Vägen till ikraftträdandet av de två WHO-avtalen	
Pandemiavtalet	Pandemiavtalet kan endast träda i kraft om en majoritet på två tredjedelar av delegaterna i Världshälsoförsamlingen godkänner avtalet (art. 19 i WHO:s konstitution) och det därefter ratificeras av minst 60 stater (art. 35.1 i Pandemiavtalet). Ratificeringen måste ske inom 18 månader (art. 20 i WHO:s konstitution). Detta kräver godkännande av de 194 parlamenten för den nationella implementeringen av pandemiavtalet.
IHR	De långtgående ändringarna av IHR anses däremot ha antagits om en enkel majoritet av delegaterna röstar för dem (art. 60.b WHO:s konstitution). Staten i fråga kan endast dra sig ur sina folkrättsliga förpliktelser om den uttryckligen motsätter sig inom tio månader att IHR träder i kraft, annars träder de automatiskt i kraft efter tolv månader (art. 22 WHO:s konstitution, art. 59 IHR). För stater vars konstitutioner inte föreskriver några ytterligare parlamentariska godkännandeakter för det nationella genomförandet av IHR innebär detta också att den parlamentariska demokratin undergrävs.